Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Organització de Proves d'Accés a la Universitat

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT PER A MÉS GRANS DE 25 ANYS
MAIG 2006

Prova comuna

Comentari de Text

Sèrie suplent

	Suma de notes parcials
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
Total	

QUALIFICACIÓ	ETIQUETA IDENTIFICADORA DE L'ALUMNE

Universitat de Barcelona
Universitat Autònoma de Barcelona
Universitat Politècnica de Catalunya
Universitat Pompeu Fabra
Universitat de Lleida
Universitat de Girona
Universitat Rovira i Virgili
Universitat Ramon Llull
Universitat de Vic
Universitat Internacional de Catalunya
Universitat Abat Oliba CEU

Districte Universitari de Catalunya

A finals del segle XX i a principis del XXI el conjunt de la societat catalana (tant els nouvinguts com la població d'acollida) s'ha vist abocat de manera incontestable a haver de donar resposta a [...] necessitats de convivència tan diverses com quotidianes. I és precisament la quotidianitat de les situacions generades per l'arribada de la immigració allò que ha fet que part de la societat civil s'adonés del fet que gairebé totes aquestes necessitats tenen un punt en comú: la importància de l'adaptació a les noves necessitats comunicatives, o sigui, lingüístiques. I és que la immigració i amb ella el multilingüisme han modificat el sistema comunicatiu en tots els àmbits de la societat, però sobretot en els més quotidians: des de les escoles i els centres sanitaris fins a les comunitats de veïns i les esferes laborals. És per això que a la societat civil li ha resultat evident el fet que ser capaç de donar una resposta eficient a les noves necessitats lingüístiques havia de ser un factor determinant que permetria resoldre satisfactòriament les noves necessitats socials i de convivència.
[...]

Avui dia a Catalunya hi ha moltes iniciatives que tenen com a finalitat mirar de garantir que la població nouvinguda pugui accedir a la societat en termes d'igualtat d'oportunitats respecte de la població autòctona. Iniciatives destinades a afavorir el coneixement mutu, el respecte i en definitiva la situació de veïnatge entre població autòctona i població nouvinguda.

Un exemple d'això és el sistema de parelles lingüístiques del Voluntariat Lingüístic. Aquesta exitosa ocurrència permet que una persona nouvinguda pugui entrar en contacte amb una persona catalanoparlant, fet no gens senzill quan s'és de fora. D'aquesta manera es contribueix a assegurar que la persona immigrada pugui conèixer millor la realitat del país, que tingui accés a un estri tan valuós com és la llengua catalana (i pugui fer-ne ús) i que la persona catalanoparlant tingui accés a una de les cultures dels nous veïns. És una manera senzilla i molt pràctica de cohesionar la nova societat, d'assegurar el coneixement i el respecte mutu: tothom en surt beneficiat. No és d'estranyar que hi hagi tantes persones que en vulguin formar part i que tothom en quedi content.
[...]

En resum, el repte que ha d'afrontar, assumir i superar la societat catalana és el d'integrar la nova població i assolir la cohesió social. I [...] això passa per la qüestió lingüística. Així doncs, per tal de tenir èxit en aquesta prova del segle XXI, la població catalana haurà de desempallegar-se definitivament de les ràncies i errònies creences lingüístiques que ha heretat de temps anteriors; haurà d'entendre definitivament que les llengües són barques per anar de l'illa en l'illa que som els individus; haurà d'entendre que una bona adaptació lingüística que afavoreixi la diversitat i el respecte lingüístics li permetrà d'enfortir l'anhelada cohesió social, i que una mala adaptació, que tendeixi al monolingüisme (en castellà, com tot indica), comportarà anys de malestars, tensions i patiments en tots els àmbits. (495 paraules)

Jordi MAGRINYÀ. «Les bones pràctiques».
Les llengües a Catalunya. Barcelona, 2005

Totes les preguntes es poden respondre en qualsevol de les dues llengües oficials de Catalunya.

Todas las preguntas se pueden responder en cualquiera de las dos lenguas oficiales de Cataluña.

Les incorreccions ortogràfiques i sintàctiques tant en català com en castellà restaran 0,1 punts per falta. Una mateixa falta es descomptarà només una vegada. En el conjunt de l'examen el descompte per faltes serà com a màxim de 2 punts.

Las incorrecciones ortográficas y sintácticas tanto en catalán como en castellano restarán 0,1 puntos por falta. Una misma falta sólo se descontará una vez. En el conjunto del examen el descuento por faltas será como máximo de 2 puntos.

1. Poseu un títol al text i resumiu-ne el contingut (entre 80 i 100 paraules).

[3 punts: 0,5 el títol, 2,5 el resum]

Títol: _____

Resum:

2. Doneu un sinònim de *cohesionar*. [0,5 punts]

3. Comenteu aquesta frase del text: «Les llengües són barques per anar de l'illa en l'illa que som els individus». [1,5 punts]

La frontera es esta delgada línea roja que apenas se percibe, pero que está. Es esa zanja en pleno campo que separa, y que al menos permite guarecerse a los que se quieren ir. [...] La frontera es esa valla de piedra seca. Es ese muro de contención que contiene y que impide la circulación, tanto la de fuera como la de dentro. Las fronteras son barreras que favorecen la construcción de las identidades nacionales y las preservan de cualquier intrusión que pueda transformarlas. Son también modos de defensa de todo lo extraño y maneras de permanecer en lo que se está. En muchas ocasiones, las fronteras coinciden con los accidentes naturales: las montañas, los valles, ríos y depresiones pueden prestarse como límite o confín de un estado o pueden recoger identidades étnicas, o pueden ser, simplemente, separaciones arbitrarias sin otra razón que la repartición del territorio según las más extrañas razones y argumentos. Las fronteras delimitan territorios, determinan culturas, y distinguen entidades. Es diferente la percepción de la frontera si es considerada desde dentro, como si lo es desde fuera. Desde dentro se ve como cohesionadora de voluntades; desde fuera como una entidad total y absoluta que se distingue por las diferencias que impone.

Siempre se dieron las fronteras, las naturales, las políticas y las culturales. Y todas ellas se mantuvieron intactas durante siglos. Por las guerras se podía ceder un territorio o anexionarse otro, que transformaba la frontera en un accidente; pero se mantenía de un modo fácilmente identificable y reconocible. Actualmente se presume que las fronteras están en vías de extinción y que en los países avanzados, véase la Unión Europea, están definitivamente anuladas. Junto a esta afirmación queda la transparente constatación de que las fronteras crecen y se multiplican en los lugares más inverosímiles y arbitrarios y por las razones más egotistas y perversas. [...]

Es cierto que en Europa las fronteras han reducido su voluntad de exclusividad. Sin embargo y únicamente para los ciudadanos de la UE, puesto que para todos los demás, y con especial atención a los miembros de los países *en vías de desarrollo*, la restricción a que se ven sometidos es directamente proporcional al número de los que pretenden atravesar la frontera.

Europa, posiblemente por la falta de experiencia histórica en la recepción de migraciones –a nadie se le ocurría emigrar a Europa ya que eran los europeos los que emigraban a otras tierras–, no encuentra un modo digno y adecuado de recibir a los miles de emigrantes que llegan a las puertas de la UE para huir del hambre, la injusticia y la privación. [...]

Y sin embargo nadie puede detener esta avalancha humana que huye de un infierno para caer en otro, donde se obtiene la seguridad personal a expensas de la libertad colectiva y donde el bienestar, que creemos perdurable, nos hace olvidar que la existencia es vida de frontera. Con otros riesgos, tal vez, y otras perspectivas, pero lugar de paso, frontera. (495 paraules)

Antoni MARÍ. *La Vanguardia*. Cultura. 9 de noviembre de 2005

Totes les preguntes es poden respondre en qualsevol de les dues llengües oficials de Catalunya.

Todas las preguntas se pueden responder en cualquiera de las dos lenguas oficiales de Cataluña.

Les incorreccions ortogràfiques i sintàctiques tant en català com en castellà restaran 0,1 punts per falta. Una mateixa falta es descomptarà només una vegada. En el conjunt de l'examen el descompte per faltes serà com a màxim de 2 punts.

Las incorrecciones ortográficas y sintácticas tanto en catalán como en castellano restarán 0,1 puntos por falta. Una misma falta sólo se descontará una vez. En el conjunto del examen el descuento por faltas será como máximo de 2 puntos.

1. Poseu un títol al text i resumiu-ne el contingut (entre 80 i 100 paraules).

[3 punts: 0,5 el títol, 2,5 el resum]

Títol: _____

Resum:

2. Doneu un sinònim de *transparente*, d'acord amb el significat que té en la frase: «la transparente constatación de que las fronteras crecen».

[0,5 punts]

3. Què vol dir, segons l'autor, «que huye de un infierno para caer en otro», en el darrer paràgraf del text? [1,5 punts]